

Svar på Interpellation (2019:16) av Emilia Bjuggren (S) till borgarrådet Erik Slottner om tryggheten i staden.

Borgarrådet Emilia Bjuggren (S) har i en interpellation ställt följande frågor:

1. Vad ger en nedskärning på över 100 miljoner kronor på idrott, barn, kultur och fritid för effekter avseende tryggheten i staden?
2. Hur många väktare krävs för att kompensera för en stängd fritidsgård?
3. Hur många väktare tror trygghetsborgarrådet att det kommer krävas om 10 år i Stockholm för att kompensera för neddragningarna på verksamhet för barn, kultur och fritids?

Som svar anför jag följande:

Det är anmärkningsvärt att oppositionen ser satsningarna på kommunala ordningsvakter som ett problem för tryggheten i Stockholms stad. Jag delar Bjuggrens mening om att trygghet kräver proaktiva insatser, gärna genom en värdefull fritid för stadens barn och unga. Till skillnad från oppositionen ser jag dock att tryggheten kräver mycket mer än endast ett proaktivt arbete, särskilt då Socialdemokraterna under sitt styre såg mellan fingrarna på otryggheten och lät den öka. Den grönbå majoriteten tar nu ett verklighetsförankrat helhetsgrepp om problematiken och satsar både på proaktiva och reaktiva åtgärder.

Socialtjänst, skola och förskola stärker sitt samarbete och samverkar i syfte att kunna identifiera barn i riskzon samt nå fler familjer i ett tidigt skede. Arbetet med sociala insatsgrupper fortsätter med ett skärpt kvalitetsfokus för att förstärka samordningen över staden och systematiskt följa upp resultatet av utförda insatser.

Även stadsmiljön är en viktig del i det proaktiva trygghetsarbetet. I stadsdelar som domineras av bostäder vill vi förlägga kommunala förvaltningar och öka andelen arbetsplatser och servicefunktioner. Staden ska, tillsammans med polis och civilsamhälle, identifiera platser som genom fysiska trygghetsinvesteringar kan bli tryggare. I år satsar vi därför 100 miljoner kronor för detta ändamål. Även 2018 avsattes 100 miljoner kronor för trygghetsinvesteringar men Socialdemokraterna misslyckades med att genomföra satsningen då endast cirka 30 miljoner användes.

Bjuggren insinuerar i sin interpellation att ordningsvakter skulle ersätta fritidsgårdar. Inget kunde vara mer felaktigt. Det finns inga planer i stadsdelarna på att lägga ner några fritidsgårdar. Att ställa frågan om hur många ordningsvakter det krävs för att kompensera en nedlagd fritidsgård är både felaktig och missvisande då inga fritidsgårdar ska ersättas med vakter eller vice versa. Hela frågan är därför absurd.

Det var Socialdemokraterna som, efter påtryckningar från den dåvarande oppositionen, påbörjade arbetet med kommunala ordningsvakter våren 2018. Mot bakgrund av frågeställningen så kan man verkligen ställa sig frågan vilka neddragningar Socialdemokraterna då gjorde för att finansiera införandet av ordningsvakter. Därtill väcks frågan ifall Socialdemokraterna nu vill avskaffa den satsning på ordningsvakter som de själva genomförde.

Jag tycker att det är mycket olyckligt att ställa verksamheter och yrkesgrupper mot varandra på det sätt Emilia Bjuggren gör. Ordningsvakter och fritidspersonal har båda viktiga roller i att stärka trygghetsarbetet i staden. Deras uppdrag ser olika ut men båda professionerna behövs. Ordningsvakterna ska inte ersätta proaktiva insatser. Tvärtom. Vakterna arbetar proaktivt genom kontaktskapande dialoger, samverkan med socialtjänst och trygghetsskapande närvaro på gator och torg.

Det är bra att oppositionen äntligen vill diskutera trygghetsfrågor. Som interpellanten skriver kan en trygg stad bara uppnås genom att bekämpa kriminaliteten här och nu och samtidigt satsa på ett samhälle som håller ihop. Det är det som den grönblå satsningen på ordningsvakter och proaktiva insatser syftar till.

1. Tanken är att det inte ska påverka tryggheten alls. Vi gör en omprioritering för ökad trygghet där stadens ordningsvakter utgör en viktig roll både i det proaktiva och det reaktiva arbetet.
2. För det första använder sig inte staden av väktare utan av ordningsvakter. Vi ställer vidare inte yrkesgrupper mot varandra vilket Bjuggren gör i sin interpellation. Det finns heller inga planer på att ner lägga några fritidsgårdar och därmed ska inte ordningsvakterna ersätta fritidsgårdar. Frågan är därför omöjlig att besvara.
3. Det är omöjligt att veta hur många ordningsvakter som behövs om tio år. Behovet av ordningsvakter beror till stor del på hur antalet poliser i Stockholm utvecklas. Det är därför svårt att göra en prognos över hur behovet kommer att se ut om 10 år. De förändringar vi gjort i områdena barn, kultur och fritid bedömer jag inte kommer att påverka behovet.